

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 88/2013
14.11.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Мирјане Ђерасимовић и Јелене Боровац, чланова већа, у спору по тужби тужиоца АГЕНЦИЈА ЗА ПРИВАТИЗАЦИЈУ у Београду, коју заступа пуномоћник З.Р., адвокат из Б., против туженог ГП Х. – Х., а.д. у Б., кога заступа пуномоћник А.С., адвокат из Б., ради поништаја одлуке о повећању капитала, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 9748/12 од 28. фебруара 2013. године, у седници већа одржаној дана 14. новембра 2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог ГП Х.-Х. а.д. у Б., изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 9748/12 од 28. фебруара 2013. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца АГЕНЦИЈА ЗА ПРИВАТИЗАЦИЈУ у Београду, за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 1771/11 од 19. септембра 2012. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па су поништене Одлука о повећању основног капитала Скупштине туженог од 27. јуна 2003. године, за износ од 121.861.000,00 динара, исказана кроз другу емисију акција серијских бројева 000001 до 121861 као и Одлука о повећању капитала из посебних (статутарних) резерви друштва дистрибуцијом нових акција акционарима без јавне понуде од 22. марта 2004. године, исказана кроз емисију 140.124,00 акција од броја 000001 до броја 140124 серије Х а за укупан износ од 140.124.000,00 динара. Ставом II изреке, констатовано је да ће та одлука бити основ за брисање уписа друге и треће емисије акција туженог код Централног регистра, депо и клиринг хартије од вредности АД Београд и Агенције за привредне регистре. Ставом III тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 667.700,00 динара.

Привредни апелациони суд је пресудом Пж 9748/12 од 28. фебруара 2013. године, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио наведену пресуду Привредног суда у Београду.

Против другостепене пресуде тужени је изјавио благовремену и дозвољену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију туженог, оспорио ревизијске разлоге и предложио да се иста одбаци као недозвољена. Трошкове одговора на ревизију је тражио.

Републички јавни тужилац се о изјављеној ревизији није изјаснио.

Ревизијски суд је испитао ревизијом побијану другостепену пресуду на начин прописан чланом 399. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11 од 28. септембра 2012. године, ступио на снагу 01. фебруара 2012. године), и одлучио као у ставу првом изреке ревизијске пресуде из следећих разлога:

Ревизија туженог није основана.

Ревизијом побијана пресуда није захваћена битном повредом из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Изрека побијане пресуде је јасна, пресуда садржи разлоге о одлучним чињеницама, дати разлози су јасни, и у складу су са доказима спроведеним до закључења главне расправе и исправама у спису. Другостепени суд је ценио жалбене разлоге на начин прописан чланом 382. став 1. Закона о парничном поступку. Стога је неоснован ревизијски разлог да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба парничног поступка.

У спору по тужби тужиоца је утврђено:

Дана 18. априла 2003. године, закључен је Уговор о купопродаји 70% друштвеног капитала методом јавне аукције, субјекта приватизације, овде туженог, између тужиоца и К.ф.л., којим уговором је купац преузео обавезу исплате купопродајне цене и обавезу инвестирања у субјекат приватизације. Купац је извршио обавезу инвестирања у субјекат приватизације куповином грађевинске опреме извршене на терет субјекта приватизације. Донета је Одлука о повећању основног капитала од стране Скупштине субјекта приватизације дана 27. јуна 2003. године за износ од 121.861.000,00 динара, исказано кроз другу емисију акција, на основу које је извршен упис власништва над емитованим акцијама у Централном регистру хартија од вредности. У регистарском улошку 1-2192-00 који се води за предузеће ГП Х.-Х., по основу решења истог суда И 3624/04 од 27. маја 2004. године, регистарски лист 2, уписано је да предметно предузеће које је субјекат приватизације има уписане уплаћене 147.460 акција прве емисије, 121.861 акција друге емисије, што представља 121.861.000,00 динара, у стварима на основу Одлуке Скупштине о повећању основног капитала докапитализацијом од 27. јуна 2003. године као и 140.124 акција треће емисије по

основу уписаног и уплаћеног повећања основног капитала из резерви на основу Одлуке скупштине субјекта приватизације о повећању основног капитала из резерви од 22. марта 2004. године, што представља 140.124.000,00 динара. Како је купац исплатио само једну од шест уговорених рата које представљају купопродајну цену, тужилац је предметни уговор о продаји друштвеног капитала раскинуо, што је потврђено и правноснажном извршном пресудом Трговинског суда у Београду П 3424/04 од 16. октобра 2005. године. Из извода Централног регистра, депо и клиринг хартије од вредности о приказу власништва предузећа – субјекта приватизације утврђено је да на дан 20. априла 2007. године у истом регистру води се да се у власништву Акцијског фонда од укупне емисије налази 38,36% укупног броја акција, односно 103.323 акција, док је у власништву туженог 45,24% укупног капитала, односно 121.861 акција, што значи да се у власништву туженог налазе акције и друге емисије. Трећа емисија акција није уписана, а извршена је на основу Одлуке о повећању капитала из посебних статутарних резерви друштва, дистрибуцијом нових акција акционарима без јавне понуде од 22. марта 2004. године исказана кроз емисију 140.124 акција за укупан износ од 140.124.000,00 динара.

Предмет тужбеног захтева је поништај Одлуке о повећању основног капитала скупштине субјекта приватизације од 27. јуна 2003. године за износ од 121.861.000,00 динара (исказан кроз другу емисију акција), као и Одлука о повећању капитала из посебних (статутарних) резерви друштва (трећа емисија акција) у укупном износу од 140.124.000,00 динара.

Насупрот ревизијским разлозима нижестепени судови су на основу правилно утврђеног чињеничног стања правилном применом материјалног права усвојили тужбени захтев тужиоца у целости. Тужилац има право да тражи поништај одлука које су донете у поступку приватизације на основу закљученог уговора, у оквиру извршења преузетих обавеза из уговора о продаји друштвеног капитала. Неспорно је да је у циљу извршења обавезе инвестирања субјекта приватизације донета Одлука о повећању основног капитала од стране скупштине субјекта приватизације дана 27. јуна 2003. године, у износу од 121.861.000,00 динара, што је исказано кроз другу емисију акција, на основу које је извршен упис власништва над емитованим акцијама у Централном регистру хартија од вредности. Скупштина субјекта приватизације донела је Одлуку дана 22. марта 2004. године емитовањем треће емисије по основу уписаног и уплаћеног повећања основног капитала из резерви, што представља 140.124.000,00 динара. Неспорно је и да је Уговор о куповини 70% друштвеног капитала методом јавне аукције раскинут правноснажном пресудом Трговинског суда у Београду П 3424/04 од 16. маја 2005. године, због неизвршења уплате друге рате купопродајне цене. Раскид уговора о продаји капитала представља основ за промену структуре капитала и власништва капитала. Одредбом члана 5. Закона о приватизацији, прописано је да Агенција као правно лице продаје капитал, односно имовину и промовише, иницира, спроводи и контролише поступак приватизације у складу са законом. Раскидом уговора о приватизацији, Агенција и даље остаје субјекат надлежан за приватизацију, обзиром да започети поступак приватизације није окончан, из чега произилази правилан закључак другостепеног суда да постоји активна легитимација на страни тужиоца. Исплатом само прве рате купопродајне цене купац није постао власник капитала, па како је уговор из тог разлога раскинут, отпао је и основ по коме су донете спорне одлуке о докапитализацији, због чега

тужилац има правни интерес за њихов поништај. Стога ревизијски разлози не доводе у питање правилност нижестепених пресуда.

У ревизији се углавном понављају жалбени разлози, који су били предмет правилне оцене од стране другостепеног суда. Ово се посебно односи на постојање активне и пасивне легитимације, примену важећег закона на материјално-правне односе странака у поступку, непостојање услова за судско одлучивање, као и благовременост поднете тужбе. Другостепени суд правилно закључује да тужилац сам не може да донесе одлуку о промени власничке структуре, односно да поништи одлуку туженог, јер не може да поништи одлуку коју је донео субјекат приватизације о извршењу преузетих уговорних обавеза инвестирања и које су произвеле одређене правне последице, па се исте могу отклонити само у поступку судске заштите. Природа донетих одлука о повећању основног капитала као посебних одлука које доноси скупштина субјекта приватизације у поступку приватизације на основу уговора о продаји друштвеног капитала, а које су везане за извршење обавеза преузетих закљученим уговором који је као касније раскинут, указују на чињеницу да за њихово подношење нису везани рокови из законске одредбе члана 306. Закона о привредним друштвима, на које ревидент указује. Правилно је оцењено и постојање пасивне легитимације у овом спору, обзиром да је одлуке чији поништај тужилац тражи донео орган субјекта приватизације, у конкретном случају туженог.

Са изнетог, а на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу првом изреке ревизијске одлуке.

Врховни касациони суд је одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију, у смислу одредбе члана 150. став 1. Закона о парничном поступку, јер ови трошкови нису били неопходни, обзиром да наводи истакнути у одговору на ревизију, нису утицали на доношење ревизијске одлуке. Стога је одлучено као у ставу другом изреке ревизијске одлуке.

Председник већа - судија
Стојан Јокић, с.р.